Irtonumero 1:50

SINIRISTI

KANSALLISPOLIITTINEN AIKAKAUSLEHTI

Päätoimittaja Y. W. Jalander.

N:o 13 Helsingissä syyskuun 24 p:nä 1938 7:s vuosik.

MITEN YHTEISKUNTA SUOMESSA TUKEE JUUTALAISTEN OPETUSTOIMINTAA?

Helsingin kaupunki maksaa avustuksena juutalaiselle yhteiskoululle 2,000 mk jokaista oppilasta kohden, jota vastoin ei-juutalaiset oppikoulut eivät saa kaupungilta mitään.

Huomiotaherättäviä otteita virallisesta tilastosta.

Suomeen on viime aikoina virrannut yhä suurempi juutalaistulva. Hallitus on kyllä äskettäin järjestänyt erityisen kontrollin ns. itävaltalaisiin passein maahanpyrkiville ulkomaalaisille, jotka ovat kauttaaltaan juutalaisia, mutta tämä toimenpide ei ole osoittautunut riittäväksi ehkäisemään juutalaisten maahantulvimista. Koko kuluvan vuoden ajan on juutalaisia tulvinut maahan eri teitä ja erilaisten passien ja matkustajalupien turvin, niin että elokuussa suurempina joukkoina maahan saapuneet, n. 200 juutalaista, mukaanlukien, lasketaan Suomeen tulleen kuluvan vuoden aikana lähes tuhat juutalaista, joista suurin osa yhä vieläkin oleskelee maassa. Tämä juutalaisten yht'äkkinen tavaton lisäys on varsinkin pääkaupungissa kenen hyvänsä helposti huomattavissa. Helsingin keskustassa päivisin oikein vilisee uusia juutalaistyyppejä, joita täällä ei ole ennen näkynyt, lukuunottamatta tietenkään pääkaupungin vanhaa juutalaisperintöä. Heitä on kaikkialla, kaduilla, ravintoloissa, hotelleissa, raitiotie- ja omnibuslinjoilla, asemilla, postissa ja liikkeissä. Kiihkeästi he häärivät joka paikassa, ja juutalaisten tavalla elehtien he innokkaasti keskustelevat rotuveljiensä ja -sisariensa kanssa, tietenkin siitä, miten kutakin on päivän mittaan täällä uusissa cloissa onnistanut.

Hallituksen toimenpide juutalaistulvan ehkäisemiseksi näyttää siis tulleen aivan liian myöhään. Ja "turisteina" ja "kauppamatkustajina", kaiken maailman kansallisuuksiin verhoutuneina, heitä saapuu maahan jatkuvasti, koettaen täällä olevien rotuveljiensä avunannon, viranomaisten herkkäuskoisuuden ja nykyisin kaikkialla niin muodissa olevan "vapaamielisyyden" turvin hankkia itselleen, kaikkia mahdollisia kiertoteitä käyttäen, jonkinlaisen mahdollisuuden jäädä ainakin toistaiseksi maahan, ja kun kaikki muodollisuudet on näennäisesti täytetty, miksipä ei pysyväisestikin.

Suomessa juutalaisia ei ole yleisessä tietoisuudessa tähän saakka pidetty minään muuna kuin toisen luokan kansalaisina, mutta sitä omituisemmalta tuntuu nyt vallanpitäjiemme suhtautuminen heihin aikana, jolloin kaikkialla maailmassa pyritään juutalaisista ja heidän sekasikiöistään vapautumaan yhteiskunnalle turmiollisena, epäluotettavana, rikoksellisena, mädättävänä ja hajoittavana kansanainekseena. Täällä juutalaiset saavat elää omaa elämäänsä kenenkään häiritsemättä, vallata ovelilla liiketempuillaan ja verhoamis- ja naamioimismenetelmillään yhä enemmän jalansijaa liike-elämässä maan oman suomalaisen väestön ilmeiseksi häiriöksi ja häviöksi. Eikä siinä kaikki, vaan valtion ja yhteiskunnan taholta jopa voimakkaasti tuetaankin juutalaisten erikoispyrkimyksiä. Kun tämä tapahtuu suomalaisten veronmaksajien kustannuksella, mutta useimmissa tapauksissa heidän itsensä tietämättä siitä mitään, vedettäköön tässä verho syrjään, jotta suuri yleisö edes eräältä kohdalta pääsee näkemään, mitä sen takana tapahtuu.

*

Vuonna 1936 Suomen koko asukasluku oli 3.817.265 henkilöä. Näistä oli moosekseuskolaisia 1.756 henkeä.[1] Prosenteissa laskien tämä merkitsee maan varsinaista väestöä ja pieniä, eri kansallisuuksiin kuuluvia ryhmiä 99,96 % ja mooseksenuskolaisia 0,04 %. Mutta jos verrataan mooseksenuskolaisiin ja muuhun väestöön kuuluvien oppikoulun oppilaiden lukumäärää kenään, ilmenevät seuraavat luvut (lukuvuonna 1936—37):

	Väestö.	Oppikoulun oppilaita.	Väestöosan suhde.
Muu väestö ..	3.815.509	50.635	1,3 %
Mooseksenuskolaiset ...	1.756	80	4,5 %

Väestön suhde.

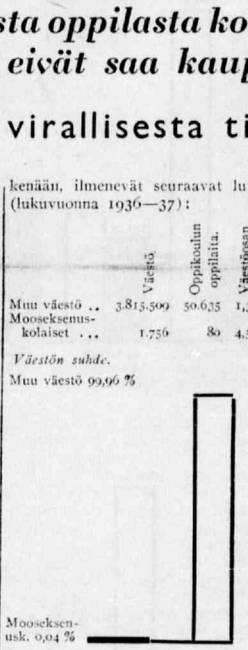

Toisin sanoen siis: kun Suomen varsinaisesta väestöstä ainoastaan 1,3 % saa oppikoulusivistyksen, mooseksenuskolaisista lapsista käy 4,5 %, siis yli kolme kertaa suurempi määrä oppikoulua.

Mutta vielä suurempi on mooseksenuskolaisten osuus niin pääkaupungin, Helsingin, väestöstä kuin sen oppikoulun oppilaiden lukumäärästä, kuten seuraava taulukko osoittaa:

	Väestö.	Oppikoulun oppilaita.	suhde. Väestöosan
Muu väestö ...	282.377	10.765	3,8 %
Mooseksenuskolaiset	1.221	80	6,5 %

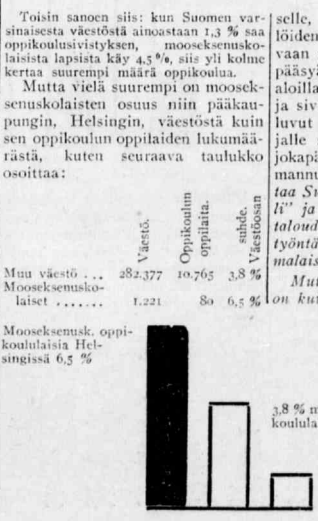

Toisin sanoen: Suomen mooseksenuskolainen väestönosa, varsinkin Helsingissä asuva, saa suhteellisesti paljon suuremman osuuden oppikoulusivistykseen kuin maan varsinainen väestö. Jo ainoastaan tämä seikka on ilmeinen epäkohta. Oppikoulusivistys, joka on pohjana yliopisto- ja korkeakoulusivistyk-

Väestöosan suhde oppikoulusivistykseen.

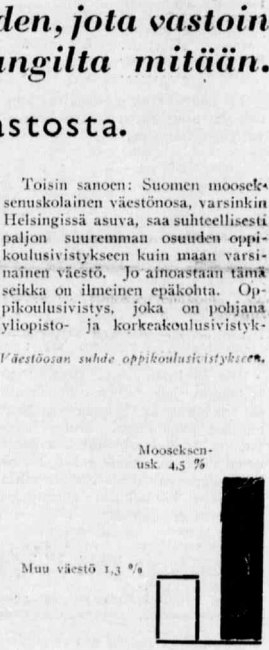

selle, ei ainoastaan merkitse yksilöiden korkeampaa sivistystasoa, vaan myös väliastetta johtoasemiin pääsyä varten yhteiskunnan eri aloilla: poliittisella, taloudellisella ja sivistyksellisellä. Edellä esitetyt luvut ehkä vakuuttavat vain lukijalle samaa, mitä hän jo itse on jokapäiväisessä elämässään huomannut ja kokenut: *Juutalaisia auttaa Suomessa "voimakas myötätuuli" ja he alkavat vähitellen, kuten taloudellisella alalla on huomattu, työntää syrjään sivistynyttä suomalaista kansanainesta.*

Mutta kaikkein hullunkurisinta on kuitenkin, etteivät tämän juuta-

[1] Tämä luku ilmaisee ainoastaan mooseksenuskoisten juutalaisten lukumäärän. Juutalaisten todellinen lukumäärä Suomessa on tähän verraten kuitenkin 3—4-kertainen, mukaanlukematta ollenkaan seka-avioliittojen kautta syntyneitä puoli- tai neljännesjuutalaisia. Kun tällaiset uskostaan luopuneet juutalaiset ovat yleensä paremmassa taloudellisessa asemassa kuin yleensä mooseksenuskolaiset — lukuisia poikkeuksia mooseksenuskolaisten eduksi on kuitenkin olemassa — ovat seuraavassa tilastossa kosketellut juutalaisten opinto-olosuhteet vieläkin edullisemmat kuin mitä joitkiseen aincistoon perustuvat luvut osoittavat.

laisten sosiaalisen nousun kustannuksia Suomessa kanna juutalaiset itse, vaan Suomen valtio ja pääkaupunki Helsinki rahoittavat siitä mitä auliimmalla tavalla.

Kuten tunnettua, on Suomessa useammanlaisia oppikouluja, lukuvuonna 1936—37 oli 237:stä oppikoulusta 90 valtion kouluja, 2 kunnan ja 145 yksityiskouluja. Valtion oppikoulujen kustannukset ovat suurimmat. Vuotuiset keskikustannukset oppilasta kohden olivat:

	1935—1936	1936—1937
Yksityisissä kouluissa	2.434 (1.508)	2.496 (1.582)
Valtion kouluissa	3.436 (2.916)	3.540 (3.014)

Sulkumerkkien välissä olevat luvut ilmaisevat valtion osuutta kustannuksiin. Sitä vastoin kuin valtion kouluissa, paitsi valtion apurahaa, ovat tulolähteenä ainoastaan oppilaiden suorittamat sisäänkirjoitus- ja lukukausimaksut, saa osa yksityiskouluista siltä kunnalta, missä koulut sijaitsevat, joko pienemmän tai suuremman avustussumman. Mitä kunnan avustukseen tulee, niin

	1935—36 yksityiskoulua	1936—37 yksityiskoulua
mitään avustusta ei saanut	48	52
alle 10.000 mk:n avustuksen sai	26	23
10.000 mk tai suuremman avustuksen sai	43	43
50.000 mk tai suuremman	8	8
100.000 mk tai suuremman	5	4

Yli 100.000 mk:n suuruisen kunnallisen avustuksen saivat seuraavat yksityiskoulut:

1935—1936	Avustussumma.	Oppilasluku.	Oppilasta kohden.
Loimaan yhteiskoulu	100.000	198	523
Grankulla samskola	120.000	329	362
Juutalainen yhteiskoulu, Helsinki	*140.000*	*84*	*1.666*
Ekenäs samskola	152.000	206	833
Brändö samskola	200.000	174	1.149

Siis jo lukuvuonna 1935—1936 Helsingin juutalainen yhteiskoulu sai huomattavasti suurimman kunnallisen avustuksen. Mutta lukuvuonna 1936—1937 tämä avustus nousi vieläkin suuremmaksi. Tuona lukuvuonna saivat yli 100.000 mk:n suuruisen kunnallisen avustuksen seuraavat oppikoulut:

Porin suomalainen yhteislyseo	110.000	272	404
Grankulla samskola	120.000	337	356
Juutalainen yhteiskoulu, Helsinki	*160.000*	*80*	*2.000*
Brändö samskola	200.000	174	1.149

Kun ei siis suurin osa suomalaisista yksityisoppikouluista (eikä yksikään valtion oppikoulu) saa mitään tai vain aivan vähäisen kunnallisen avustuksen, niin Helsingin kaupunki maksaa jokaista juutalaisen oppikoulunsa oppilasta kohden 2.000 markan suuruisen kunnallisen avustuksen!

Tämä kaupungin kunnallinen anteliaisuus ulottuu ainoastaan juutalaisen yhteiskoulun osalle. Saksalainen ja venäläinen oppikoulu, eivätkä myöskään 22 suomalaista tai ruotsalaista yksityisoppikoulua saa yhtään mitään kunnallista avustustukea osakseen. Tämä jo ennestään hullunkurinen kuva tulee yhä hullummaksi, kun lähemmin perehdymme Helsingin juutalaisen yhteiskoulun tulo- ja menoarvioon. Kahtena äskeisenä lukuvuonna se on ollut seuraavanlainen:

	Koulumaksu	Valtion apuraha	Kunnan apuraha	Muita tuloja	Oppilasluku	Keskikustann. oppil. kohden	Oppilaiden itsensä suorittaman koulumaksun keskimäärä.
1935—1936 ...	35.080	185.000	140.000	18.903	85	3.247	417
1936—1937 ...	34.950	195.000	160.000	5.480	80	4.878	472

Ensinnäkin tästä pistää silmään, että sillä välin kun oppilasluku alenee 6 %, sekä valtion että kunnan apuraha kohoaa yhteensä 325.000 markasta 355.000 markkaan eli lähes 10 %. Vuotuiset keskikustannukset oppilasta kohden ovat myös nousseet lähes 50 %.

Keskikustannukset oppilasta kohden:

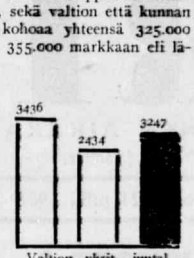

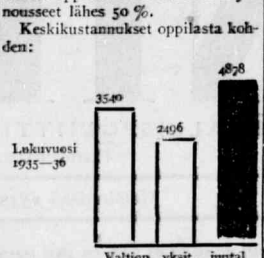

Nämä juutalaisen koulun kustannukset eivät ole ainoastaan suuremmat kuin yksityiskoulujen keskimääräiset kustannukset, vaan viimeisenä lukuvuonna, josta tilasto on käytettävänämme, ne ovat kohonneet 25 % suuremmiksi kuin valtion oppikoulujen keskimääräiset kustannukset.

Sitten kiinnittää erityisesti huomiota se vähäinen koulumaksu, minkä juutalaisen koulun oppilaat itse suorittavat. Esittääksemme tästä perusteellisemman arvostelun, meidän on tutkittava valtion ja kunnan apurahan sekä oppilaiden itsensä suorittaman koulumaksun välistä suhdetta eri kouluissa, jotka ovat jokseenkin samassa asemassa Helsingin juutalaisen yhteiskoulun kanssa, siis ovat saaneet kunnalta suuren vuotuisen avustuksen. Tällöin saadaan tilaston mukaan seuraavat tulokset:

Lukuvuosi 1935—1936:

Valkeat pylväät = Oppilaiden itsensä suorittaman koulumaksun keskimäärä. Mustat pylväät = Kunnan keskimäärä-inen avustus oppilasta kohden

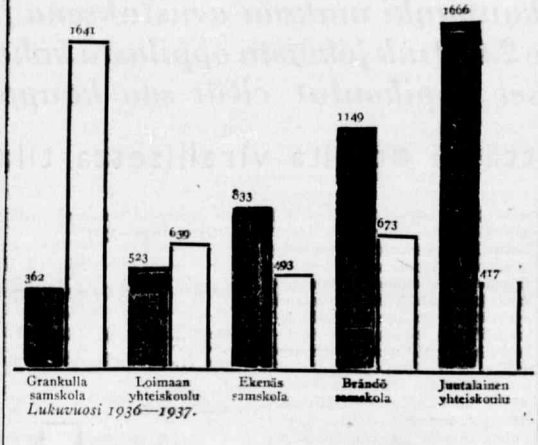

Lukuvuosi 1936—1937.

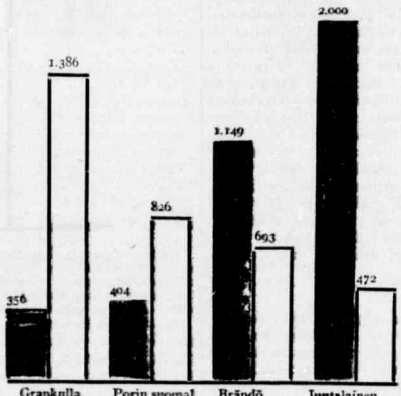

Ylläolevat tilastolliset esimerkit paljastavat jäävääämättömästi sen suorastaan häpeällisen tosiasian, etteivät ainoastaan juutalaisen oppikouluoperuksen keskimääräiset kustannukset ole suurimpia, mitä maassa esiintyy, vaan ennen kaikkea, *että juutalaiset ovat yhä suuremmassa määrin ymmärtäneet vyörytää lastensa koulukustannusten suorittamisen omilta niskoiltaan suomalaisen veronmaksajan kannettavaksi.*

Nyt tietenkin juutalaisten taholta tullaan tämän asian kaunistelemiseksi ja peittelemiseksi esittämään seuraavanlaisia selittelyjä:

a) juutalaisen koulun vähemmistöluonne;
b) juutalaisen yhdyskunnan oletettu heikko taloudellinen asema.

Tähän tahdomme huomauttaa seuraavaa:

1) Jos juutalaiset tahtovat, että heidät käsitetään uskonnolliseksi vähemmistöksi, niin heti esiintyy vertauskohdaksi eräs toinen uskonnollinen vähemmistö, maan kreikkalaiskatolinen kirkkokunta, seuraavin perustein: Kreikkalaiskatoliseen kirkkokuntaan kuuluu Suomessa 70.445 asukasta (v. 1936). Kreikkalaiskatolisten oppikoulunoppilaiden lukumäärä Suomessa oli lukuvuonna 1936—37 439 oppilasta. Heihin verraten ovat Suomen mooseksenuskoiset juutalaiset ehdottomasti etuoikeutetussa asemassa, kuten seuraavista tilastollisista taulukoista tulemme näkemään:

Lukumäärä	70.445	1.756
Oppikouluja	4	1
Näissä kouluissa oppilaita	92	80
Oppilasprosentti kirkkokunnan suhteen	0,11 %	4,5 %
Valtion apuraha	—	195.000

Oppilaiden itsensä suorittamien koulumaksujen suhde koulujen muihin tuloihin:

Koulumaksuja	45.290:—	34.950:—
Muita tuloja	176.573:— (siitä 355.000:— valtion tai kunnan avustusta)	360.480:—
Keskimääräiset kustannukset oppilasta kohden	2.395:—	4.878:—

Tämä tilastollinen vertailu maan kreikkalaiskatolisen vähemmistön kanssa osoittaa kaikissa kohdissaan mooseksenuskolais-juutalaisen vähemmistön etuoikeutetun aseman, jonka prosenttiluku korkeammasta koulunopetuksesta osallisiksi tulevien suhteen on kreikkalaiskatoliseen vähemmistöön verraten *nelikymmenkertainen*. Sitä vastoin kreikkalaiskatolinen vähemmistö maksaa koulumaksuina 30 % oman uskontokuntansa erikoiskoulutuksensa kustannuksista, kun taas mooseksenuskoiset juutalaiset eivät suorita edes täyttä 10:ntä prosenttia omalle osalleen tulevista kustannuksista. Tämä on sitäkin merkillisempää, koska juuri suurimmaksi osaksi varattoman, köyhyyteen, pakolaisia käsittävän kreikkalaiskatolisen väestön maksukyky on aivan vähäinen.

2) Mooseksenuskoisten juutalaisten rahataloudellinen asema käy selville seuraavasta tilastosta:

Oppilaiden vanhempien yhteiskunnallinen asema (Lukuvuonna 1936—1937):

	Muu väestö.	Mooseksenuskolaiset.
Virkamiehiä ja vapaan ammatin harjoittajia	25,6 %	5 %
Suurliikkeenharjoittajia	9,7 „	16,8 „
Pienliikkeenharjoittajia ja palveluskuntaan kuuluvia	39,2 „	60 „
Työmiehiä	12,9 „	12,5 „
Suurtilanomistajia	3,5 „	—
Maanviljelystyömiehiä	0,7 „	—
Pientilallisia	8,4 „	—

Nämä luvut todistavat mitä selvimmin Suomen mooseksenuskoisten juutalaisten hyvän rahataloudellisen aseman. Kun muuhun väestöön kuuluvien oppikoululaisten vanhempien osuus niin taloudellisesti kuin rahataloudellisestikin vankimmassa suurliikkeenharjoittajien ryhmässä on ainoastaan 9,7 %, kuuluu tähän ryhmään mooseksenuskoisten oppikoululaisten vanhempia melkein kaksinkertainen määrä, 16,8 %. *Siitä huolimatta ovat mooseksenuskoiset juutalaiset vyörytäneet koulumaksunsa melkeinpä kokonaan muun väestön harteille!* Yksinpä heidän avustussummansa hyväntekeväisyys- ja lahrahastoihinkin ovat lukuvuoden 1935—36 määrästä, 18.903 mk:sta, lukuvuonna 1936—37 vähentyneet 5.480 mk:aan, vaikka mooseksenuskoisten oppikoululaisten vanhempien joukossa on sellaisia miljoonamiehiä kuin Skurnik, Nemeschanski, Gumpler, Kotschak, Blau-

KEN NÄISTÄ?

HAAVEELLINEN SENSAATIO MADAME TABOUIS'n TYYLIIN.

Aivan äskettäin kulki kautta koko juutalaisten johtaman ja tiedoilla varustaman sanomalehdistön eräs tälle lehdistölle hyvin luonteenomainen sensaatiouutinen. Sen mukaan olisi Hitlerillä muka ollut Berlinissä eräs hyvin tärkeä s a l a i n e n konferenssi Tshekkoslovakian kysymyksen johdosta. (Kysymyksessä olevana ajankohtana Hitler oli muuten aivan toisella paikkakunnalla saksalais-ranskalaista rajaa tarkastamassa!) Tämän luulotellun kokouksen salassapidosta huolimatta saattoi madame Tabouis kuitenkin jo päivää jälkeenpäin (yhtä hyvin se olisi voinut tapahtua jo päivää ennen!) yksityiskohdittain kuvailla, mitä tässä salaisessa »kokouksessa» tapahtui! Tämä on sitä todellista journalistiikkaa sellaisena kuin se nykyisin niin rehevänä kukoistaa »demokraattisissa» maissa! Ja yleisö säännöllisesti nielee nämä sammakot hyvällä ruokahalulla. Sellainen kirjoittelu näyttää nyt kerta kaikkiaan olevan välttämätöntä määrätynlaisen sanomalehdistön menestymiselle. Ja koska meidänkin maassamme vielä ollaan pieniä, mutta kuitenkin niin mielellään halutaan tulla »suuriksi», niin miksikäs ei täälläkin voitaisi seurata suurten veljien esimerkkiä!? Varsinkin kun meille näinä päivinä on todellakin tarjottu verrattain maukas hälyytysuutinen. Me jäljennämme tähän sittenkin tämän makupalan (kuitenkin sellaisin varauksin, joita kansanrintamalehdistö ei koskaan edes »parhaina» hetkinäänkään kykene esittämään).

*

Yksinvallan palauttaminen Suomeen.

(Erikoiselta valhekirjeenvaihtajaltamme Prahasta, Baselista, Parisista, New Yorkista, Lontoosta. Päivämäärä tuntematon.)

Varmasta lähteestä (hm!) on saatu tietää, että epävirralliset tunnustelijat ovat kaikessa hiljaisuudessa ryhtyneet ottamaan selville pohjoismaiden täydellisen yhdensuuntaistamisen mahdollisuutta, jotta sillä tavalla yhä enemmän vahvistettaisiin Suomen skandinaavisen suuntautumisen edellytyksiä.

Asia ei koske sen enempää eikä vähempää kuin yksinvallan palauttamista Suomeen. Tällä kertaa ei kuitenkaan ole Kokoomuspuolue eikä Ruotsalainen kansanpuolue asian takana, eikä myöskään ole kysymys jostakin saksalaisesta prinssistä. Varsin hyvin asioita tuntevista piireistä on näet kirjeenvaihtajamme saanut tietää, että tällä kertaa on kysymyksessä Suomen muuttaminen

XI:nneksi vapaamuurariprovinssiksi ja hallitsijaksi tulisi joku Bernadotte-sukuinen prinssi!

Kuten tunnettua, Tanska, Ruotsi ja Norja muodostavat vastaavasti VIII:nnen, IX:nnen ja X:nnen vapaamuurariprovinssin.

Kuuleman mukaan tunnustelijat ovat käyneet Ruotsissa ja heihin on kuulunut sekä »suomalaisen» että »suomenmaalaisen» vapaamuurariuden tunnettuja edustajia, pari entistä upseeria sekä huomattuja puoluemiehiä, jotka edustavat poliittista yhdensuuntaistamista, Ruotsalaisesta kansanpuolueesta (jonka pääasiamies on nyttemmin puolijuutalainen Karl Ekman) aina marxilaiseen puoluceseen saakka, joka tässä maassa edustaa kansainvälisen juutalaisuuden etuja. (Näihin on myös liittynyt pääkaupungin tunnetuin kunnallinen karriäristi, joka on ottanut elämäntehtäväkseen häärii vähän joka paikassa, missä vain saa tilaisuuden päästä mukaan valokuvaan jossakin kadunkulmassa!) Kirjeenvaihtajamme väittää kuulleensa jopa erään hyvin huomattavan, englantilaista suuntausta kannattavan henkilön lämpimästi tukevan tätä ajatusta, sillä koska Englanti määrää muiden pohjoismaiden politiikan, niin miksi Suomen pitäisi pysyä syrjässä tästä (tosin kohtalokkaasta) siunauksesta.

Sen salaperäisyyden johdosta, mikä tätä ajatustenvaihtoa on tähän saakka kuitenkin ympäröinyt, ei asiasta voida toistaiseksi esittää mitään lähempiä suuntaviivoja yleisölle (ei myöskään ole voitu saada selville, millä valtuuksilla ja oikeutuksilla edellä mainitut neuvottelijat työskentelevät!)

Määrätyllä asiasta innostuneella tahoila pidetään kuitenkin tätä aloitetta tavattoman laajakantoisena erittäinkin siitä syystä, että tämän katsotaan olevan omiaan lujittamaan demokraattista ajatusta ja että perinnöllisen yksinvallan ulottamisella myöskin Suomeen ikuistetaan nykyinen n. s. pohjoismaisen luonteen (hm!) mukainen skandinaavinen suuntautuminen.

Monarkkian palauttaminen Suomeen vahvistaisi tietenkin pohjoismaista yhteenkuuluvaisuutta niin sisään- kuin uloskinpäin, sillä, kuten tunnettua, Ruotsin, Norjan ja Tanskan kuninkailla on maittensa vapaamuurarijärjestöissä johtava asema. Yhdensuuntaistamisen ulottaminen tässä suhteessa myöskin Suomeen ei ainoastaan vahvistaisi tämän maan, vaan koko Pohjolan kansainvälistä asemaa. Demokraattinen lause »vapaus, tasavertaisuus, veljeys», joka demokratian synnytyshetkenä Ranskan suuren vallankumouksen aikoina oli tunnuslauseena, saisi täten kauan kaivatun käytännöllisen muotonsa. Pohjoismainen veljeys, jota edustaisi yhdenmukainen demokraattinen monarkkia, torjuisi ehdottomasti sen vaaran, mikä Suomessa nykyisin uhkaa vallassaolevaa puolueyhtymää — nimenomaan juuri sen demokraattisuuden vuoksi — kun aina kuuden vuoden väliajoin täytyy suorittaa presidentin vaalit, jolloin hyvinkin toi-

---

grund ja monia muita. Katselipahan asiaa miltä kannalta hyvänsä, se on kerta kaikkiaan maan suomalaisen pääväestön edun ja oman arvon tunnon kannalta

mitä suurin ja julkein skandaali!

Juutalaisuudella Suomessa ei ole ainoastaan mahdollisuutta omalla erikoiskoulutuksellaan säilyttää vierasperäistä erikoisluonnettaan, tällä tiellä se ei ainoastaan nopeasti kasva ja kehity Suomen kansan taloudellisen, sivistyksellisen ja poliittisen elämän johtoon, se ei ainoastaan saa erittäin kallishintaista ja huolellista koulutusta, *vaan se on myös suuresta taloudellisesta voimastaan ja kantokyvystään huolimatta vyöryttänyt tämän oman erikoiskoulutuksensa kustannukset taloudellisesti heikomman suomalaisen kansanosan kannettavaksi!*

Kuka on tästä kaikesta vastuussa?

Ensi sijassa tietenkin ne valtion ja kunnan elimet sekä viranomaiset, joilla on määräämis- ja ratkaisuvalta kaikissa tämänluontoisissa kysymyksissä. Mutta sen lisäksi myös jokainen yksilö, joka rauhallisesti edelleen sietää tällaisen häpeällisen tilanteen jatkumista. Tälle kaikelle voidaan esittää ainoastaan yksi ainoa lieventävä seikka: tietämättömyys todellisesta asianlaidasta. Vaikka se ei olekaan täysin vapauttava, niin se tekee kuitenkin tällaisen hullunkurisen asiantilan esiintymisen käsitettäväksi. Miten varovaisesti juutalainen on toisaalta menetellytkään edetessään askel askeleelta ja luodessaan vähin erin itselleen sen ihmeellisen vuoteen, jossa hän nyt niin mukavasti lepää. Tämä on eräs niistä juutalaisten taitavuuden ja samalla häpeämättömän julkeuden lukuisista esimerkeistä, joilla he käyttävät isäntäkansojensa hyväntahtoisuutta hyväkseen.

Mitä sitten on tämän johdosta tehtävä?

Samaa, mitä juutalainen sanoo aina haluavansa: tasavertaiseksi asettamista maan oman väestön kanssa!

Siis:

Helsingin juutalainen yhteiskoulu on asetettava tasavertaiseen asemaan Helsingin 24:n muun yksityisen oppikoulun kanssa, toisin sanoen: sen kunnallinen avustus on lakkautettava!

Tämä juutalainen vähemmistökoulu on asetettava tasavertaiseen asemaan Suomen muiden uskonnollis- ja kansallisluontoisten vähemmistökoulujen — venäläisten ja saksalaisten — kanssa, toisin sanoen: sen valtioapu on lakkautettava!

Jos Suomen mooseksenuskoiset juutalaiset tahtovat siitä huolimatta jatkaa uskonnollisluontoista erikoiskoulutustaan, niin se heille suotakoon. Kukaan ei tule siinä asettamaan heille estettä. *Mutta siihen heidän tulee myös itsensä kantaa erikoiskoulutuksensa kustannukset!*

He kykenevät sen tekemään! Se sattuu tietenkin heidän heikkoon kohtaansa, rahakukkaroon, ja tavanmukainen ahdistamista ja vainoamista koskeva huuto tulee tietenkin kaikumaan kuten aina juutalaismaailmasta, kun heidän uhrinsa kärsivällisyys on loppunut, eikä se enää ehdoin tahdoin taivu heidän riistettäväkseen.

Muutenkin tulee juutalaisten muun väestön kanssa tasavertaiseksi asettamisella olemaan hyviä seurauksia. Rikkaiden juutalaisten perheenisien rahat, joilla nykyisin, kuten esim. äskettäin Kotschakin tapauksessa, juutalaisnuorukaiset pitävät loistoautoja ja ajavat niillä kumoon muodottomaksi massaksi samoja suomalaisia veronmaksajia, joiden rahoilla he saavat hyvän erikoisen kouluopetuksensa, tulisivat entistä runsaammin käytetyksi juutalaisten koulurahastoihin, ja samalla katujen ja teiden turvallisuus "hienon juutalaismaailman" kokoontumispaikkojen ympäristössä, kuten esim. ns. Westendissä tenniskenttineen Helsingin länsipuolella, tulisi entisestään paljon suuremmaksi.

Ja ellei Suomen juutalaisvähemmistön rahoituskyky riitä ylläpitämään nykyistä paisuvaa koulutuskantaansa (4,5 %), ja jos se alenee väestösuhdettaan vastaavaan prosenttilukuun (0,04 %), niin ei sittenkään ole mitään vahinkoa tapahtunut kaikkien niiden kansalaisten näkökannalta, kansalaisten, jotka eivät salli juutalaisten naistautien lääkärien käsitellä vaimojaan, eivät anna lapsiaan juutalaisten opettajien kasvatettaviksi, eivätkä oikeusasioitaan juutalaisten asianajajien hoidettaviksi, vaan jotka kerta kaikkiaan tahtovat olla vakuutetut siitä, että heidän kansallisia, poliittisia, taloudellisia, oikeudellisia, terveydellisiä, sivistyksellisiä ja kaikkia muitakin asioitaan käsittelevät omaan kansallisuuteen ja kansakuntaan kuuluvat henkilöt, eivätkä suinkaan juutalaiset.

Niin tänä päivänä kuin huomennakin ja iästä ikään!

R. V. T.

senlaisen presidentin tultua valituksi voidaan ajatella tapahtuvan määrätynlaisia voimansiirtoja uutta hallitusta muodostettaessa. (Demokraattinen monarkkia tuo mukanaan, niin sanoaksemme, laajennetun perinnöllisyyden myöskin ministerituolien suhteen!)

Suunnitelman toteuttaminen ei todellakaan kohtaa mitään ulkopoliittisia esteitä. Yhdysvallat, jotka vielä ovat Bernadottein Delaware-juhlallisuuksien aikana osoittaman rakastettavan esiintymisen valtavassa lumouksessa, huomaavat ilman muuta, että kysymyksessä olevan tapainen toimenpide sisältää ainoastaan demokratian kruunauksen, sen pukemisen purppuraan, tai — voitaneen ehkä sanoa — vanhatestamentillisen voitelun. Englanti taas saa olla varma jo ennestään määrätyn vaikutusvaltansa lisääntyvästä kasvusta pohjoismaisessa politiikassa (ja Ahvenanmaan linnoittamisesta omaan laskuunsa!). Ranskan suhteen ratkaisu on Parisissa olevan vapaamuurarillisen Suur-Orientin käsissä, joka varmastikin (— ottaen huomioon vapaamuurariveli Anckarströmin ansiot monarkkian hyväksi — hänen rintakuvansahan, samoinkuin monien muiden vapaamuurarillisten murhamiesten, on asetettu loosisaliin kunniapaikalle) tulee antamaan suostumuksensa. Ruotsin sosialidemokratia lienee valmis kouraantuntuvin todistein osoittamaan veljespuoluelleen Suomessa yksinvallan voimaansaattamisen käytännöllisen hyödyn jonkinlaisena kilpenä, jonka syvässä varjossa kansainvälinen demokratia synnyttää kauneimmat aikaansaannoksensa ja missä sillä on vapain toiminta-ala. (Juutalainen Untermeyer ja hänen käskyläisensä WennerGren ovatkin jo koettaneet »rasvata» kulkureittejä Ahvenanmeren ylitse Suomen »Lottien» luokse. Ja kruunun turvin on kaikilla todisdemokraattisilla sieluilla mahdollisuus heilahtaa ylös yhteiskunnallisen auringonpaisteen kultaisiin korkeuksiin!)

Samalla tavalla selitetään, ettei mikään vaara uhkaa kapitalistista yritteliäisyyttä (mikä juuri Bernadottein hallinnon alaisena on Ruotsissa luonut pysyviä »yksityisiä» arvoja kuten väkijuoma-, tupakka- ja lentoliikennemonopooli, samalla kun toiselta puolen on kaikkialla noudatettu tervettä sosialisoimispolitiikkaa (kuten Unmanin, Kreugerin j. n. e. skandaalitapaukset osoittavat!). Myöskin Ahvenanmaan mahtava saarivaltakunta voidaan varmaankin voittaa tämän yrityksen puolelle sillä tavalla, ettei Suomen olemassaolo olisi tältä nykyisin niin merkittävältä taholta uhattuna (sillä olisihan hra Sundblomille paljon yksinkertaisempaa, kun hän tämän jälkeen aikoisi matkustaa kuninkaisiin, tehdä matka maan omaan pääkaupunkiin sen sijaan että hän matkustaa usein hyvinkin »kuoppaisen» Ahvenanmeren ylitse ja antautuu meritaudin vaaralle alttiiksi!).

Myöskin kielikysymys auttaisi suunnitelman toteuttamisessa, sillä toiselta puolen maan ruotsalaiset, nämä entiset vallanpitäjät (ja juutalaisuuden vankat tukipylväät) näkisivät monarkkiassa yhdyssiteen länteenpäin ja itse monarkissa he kunnioittaisivat aitoruotsalaisuuden viljelijää (kaiketi syystä, että monarkki polveutuu Ponte Corvosta Ranskassa), kun taas suomalaiset tulisivat suuresti pitämään arvossa heille monarkkian kautta koituvaa kunniaa. Ruotsissa suomalaisista käytetty ikivanha nimitys »suomalaiskollo» varmastikin silloin häviäisi ja siitä jäisi vain muisto jälelle.

Bernadottein ja meidän johtavien demokraattiemme välillä on jo nyt olemassa monta yhtymäkohtaa: ilmeinen matkustushalu (meillä sitä edustaa hra Holsti), samoin urheilu (kuningas Kustaa ja ministeri Kekkonen) j. n. e. Ja ottaen huomioon Bernadottein perinnäisen mukautumiskyvyn ja demokraattisen mielenlaadun voidaan siis olla täysin oikeutetut katsomaan valoisasti tulevaisuuteen.

*

Näin kirjeenvaihtajamme. Ja nyt on tehtävänämme ainoastaan toistaa hänen ajatuksensa. Siis:

Marxilaisuus hallitsee rajoittamattomana kolmessa pohjoismaassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa. Tämä tapahtuu vapaamuurarillisen, demokraattisen monarkkian turvin ja sen suojeluksessa. Näissä maissa ei ole vaaraa joutua jonakin kauniina päivänä heitetyksi alas satulasta siinä tapauksessa, että porvarillinen liittoutuma, heräävän talonpoikaispuoluen vaikuttaman rintamanmurron vahvistamana voittaisi presidentinvaaleissa sekä sitä seuraavassa hallituksen kokoonpanon muutoksessa niin että se kansainvälisestä luonteestaan muuttuisi todella kansalliseksi ja isänmaalliseksi. Tämä on siis tietenkin estettävä tapahtumasta. Suomi on kaikesta huolimatta — »skandinaavisen suuntauksen nimessä» — tehtävä yhdenmukaiseksi, niin että meillekin saataisiin kokonaan marxilainen pysyvainen johto, jonka kulissien takaisena turvana olisi vapaamuurarillisen monarkkian manteliin pukeutunut pysyväinen, perinnöllinen ylin suojelija. Kansainvälisen juutalaisen rituaalinsa mukaan ovat jo muuten esim. Ruotsin suuren maaloosin Suomessa toimivan tytärloosin S:t Johanneslogen S:t Augustinin vapaamuurariveljet etukäteen jo kauan aikaa sitten antaneet uskollisuus- ja kuuliaisuusvalansa Ruotsin kuninkaalle — toimenpide, jonka jo varhemmin olemme osoittaneet maanpetolliseksi, mutta joka siitä huolimatta näyttää saavan esteettömästi jatkua.

Joka tapauksessa kirjeenvaihtajamme viittaa siihen, että kaikessa hiljaisuudessa asiasta kiinnostuneella taholla valmistaudutaan tavalla taikka toisella monarkistiseen kaappaukseen. Sen jälkeen olisi tie vapaa — samalla tavalla kuin on tehty Ruotsissa — »Neuvosto-Venäjän ystävien» tapaisten yhdistysten muodostamiselle, samalla kun portit avattaisiin selkoselälleen juutalaisten maahantulvimiselle mitä muuten jo nyt valmistellaan kaikella sillä, mitä Suomen Sosialidemokraatti, Helsingin Sanomat, Svenska Pressen ja monet muut lehdet asiasta kirjoittelevat — kirjoittajina myöskin muutamia vääriä jumalia palvelevia, harhautuneita pappeja. Silloin myöskin meillä tulevat kukoistamaan kaikenlaiset oikeusmurhat ja vararikkoskandaalien sarja alkaa samaan tapaan kuin nenyt päivä päivältä yhä lukuisampina esiintyvät Ruotsissa, varsinkin marxilaisten leirissä. Toisin sanoen: se barbaria, mikä nyttemmin n. s. »todellisissa» demokraattisissa maissa — ja varsinkin Amerikan Yhdysvaloissa, missä viimeisen tilaston mukaan tapahtuu noin 120 rikosta tunnissa — rehoittaa, pääsisi silloin meilläkin täyteen kukoistukseensa.

Kaikki tämähän tuntuu haaveelliselta, eikö totta?

Ja kuitenkin on todellisuus, kuten tunnettua, monta kertaa paljon haaveellisempaa kuin kaikenlainen runoileminen. Sen tähden huudamme täydellä syyllä:

Suomen kansa, ole varuillasi!

Sosialidemokratia on kommunismin naamio, kommunismi taas on juutalaisen.

Onko meillä Suomessa nyt jo *juutalaiskysymys?*

Sanomalehtemme — Svenska (Jude-) Pressenistä alkaen ja Suomen Sosialidemokraattiin saakka — koettavat uskotella meille, ettei meillä Suomessa muka ole mitään juutalaiskysymystä, "koska meillä on niin mitättömän pieni määrä juutalaisia". On kuitenkin muistettava, ettei lukumäärä vaan "laatu" on tässä asiassa ratkaisevana tekijänä. Yhtä hyvin kuin yksi ainoakin henkilö voi saada suuria aikaan kokonaisen kansakunnan kohottamiseksi, jos hän nimittäin on luonteeltaan kohottavasti vaikuttava persoonallisuus, niin voi yksi ainoa henkilö saada suurta tuhoa ja vahinkoa aikaan, jos hänellä on siihen taipumuksia ja "riittäviä" edellytyksiä. Sentähden on aina olemassa juutalaiskysymys missä vaan juutalaisia on, koska juutalaisen vaikutus on aina turmelevaa laatua.

Lisäksi, koska juutalaiset ovat "kansainvälinen kansa", ei mikään maa ole juutalaiskysymyksen ulkopuolella tai siitä riippumaton. Laajemmassa muodossaan juutalaiskysymys ilmenee esimerkiksi maan rahallisessa riippuvaisuudessa kansainvälisestä juutalaisesta raha-pääomasta sekä juutalaisen hengen vaikutuksessa maan kulttuuri- ja talouselämään. Tässä on kuitenkin nyt kysymys niin sanoaksemme "suppeammasta juutalaiskysymyksestä", s.o. siitä juutalaiskysymyksestä, joka kehittyy k.o. maan omalla alueella. Tämäkin kysymys on tullut päiväjärjestykseen meillä lähinnä siitä syystä, että tänne on alkanut pyrkiä n.s. juutalaisia pakolaisia.

Sellaisia juutalaisia pakolaisia on viime aikoina tullut Ruotsiinkin runsaasti. Asiasta kirjoitetaan paljon Ruotsin sanomalehdissä, Ruotsin hallitus — jota tiettävästi ei voida sanoa "antisemiitiseksi" — on jo julkaissut erikoisasetuksen, joka säätää tiukennetun kontrollin. Asetus astui voimaan t.k. 12. päivänä. Tukholman rikospoliisi pidätti hiljattain viisi "itävaltalaista" (todellisuudessa juutalasia), jotka olivat tulleet Ruotsiin "huvimatkalle", mikä todennäköisesti oli ainoastaan tekosyy. Myöskin sisältävät Ruotsin lehdet pitkiä ja vakavia varoituksia yleisölle sen johdosta, että maahan on ilmestynyt eriittäin runsaasti kaikenmoisia "taidekauppiaita", hikemiehiä" y.m.s., jotka ovat kaupanneet todellisuudessa aivan arvottomia "tauluja", "taideteoksia" ja monenlaista muuta arvotonta tavaraa. Monessa tapauksessa nuo "liikemiehet" toimivat laittomasti, ilman minkäänlaista toimilupaa. Eräässä tapauksessa ilmestyi tuntematon "taiteilija", "sanomalehtimiehen" saattamana tekemään asiakkaista "piirustuksia" muka "sanomalehteä" varten ja piirsi sellaisia hirvittäviä pilakuvia, että uhrit olivat pakoitetut lunastamaan ne, peläten niiden julkisuuteen joutumista.

On syytä olla tässäkin suhteessa varuillaan myöskin Suomessa. Huhutaan, että nyt jo lienee täällä tarjolla saksalaista rahaa polkuhintoihin — todennäköisesti ovat juutalaiset pakolaiset tuoneet sitä laittomasti tänne (vaikka he ovat olevinaan niin kovin "köyhiä").

Missä juutalainen vain saa jalansijaa, siellä hän kynsin hampain tekee myyräntyötä tien raivaamiseksi heimolaisilleen. Meille on kerrottu, että eräässä pohjoisessa kaupungissa otettiin hiljattain juutalainen lääkäri tilapäisesti sairaalan johtajaksi. Pian hänellä oli apulaisenaan nuorempi juutalainen lääkäri, ja tästä taas oli seurauksena, että kaikki tärkeimmät tapaukset luovutettiin tälle herralle, suomalaisten lääketieteen harjoittelijain jäädessä lapsipuolen asemaan. Tällainen menettelytapa on juutalaisille tyypillinen. He eivät osoita minkäänlaista kiitollisuutta niille, jotka osoittavat heille vieraanvaraisuutta. He saapuvat kyllä "onnettomina", "surkuteltavina" ja nöyrinä, mutta käyttävät periaatteellisesti ja säännöllisesti väärin heille osoitettua ystävällisyyttä.

Meillä ei ole varaa eikä syytä antaa pettää itsemme. Sillä — kuten jo Martti Luther on huomauttanut — auttamalla juutalaisia ennen kuin he ovat tehneet parannuksen teemme itsemme osallisiksi heidän rikoksiinsa muita kansoja vastaan, ennenkaikkea omaa kansaamme vastaan.

Sentähden: Kaikki tänne saapuneet juutalaiset pakolaiset heti pois maasta! Ei yhdellekään juutalaiselle enää tännetulo-, oleskelu- tai työlupaa! Ja täällä jo olevat juutalaiset vähitellen mutta varmasti maasta pois! Ja nyt heti: ehdoton nimenmuutokielto!

Juutalaisvaara on kulkutaudinluontoinen. Sentähden siihen soveltuukin periaate, että ehkäiseminen on parempi kuin paranta minen. Tartunnalle on asetettava sulku ennen kuin se pääsee leviämään.

Uutta suuntaa valaisevaa kirjallisuutta.

Tilausmaksunsa suorittaneille SINIRISTIN vuosikertatilaajille lähetetään pyynnöstä, ilmaiseksi ja postivapaasti, niin pitkälle kuin varastosta riittää seuraavat kirjaset ja lentolehtiset:

VIISI VUOTTA KANSALLISSOSIALISMIA. ADOLF HITLERIN puhe valtiopäivillä Berliinissä helmikuun 20 p:nä 1938.

ADOLF HITLERIN puhe valtiopäivillä Berliinissä toukokuun 21 p:nä 1935.

TRI GÖBBELS: Kommunismi ilman naamiota.

TRI GÖBBELS: Bolshevismi teoriassa ja käytännössä.

TRI GÖBBELS: Totuus Espanjasta.

Ikuinen Juutalainen. (Siniristin erikoisnumero).

Bolshevismi teoriassa ja käytännössä (lentolehti).

Mitä tahtoo Saksa (lentolehti).

Tilatkaa SINIRISTI!

SINIRISTI

Julkaisija:
Kustannus-Oy. Vasara
Helsinki. P. Roobertink. 10.
Puhelin 35 874.

Tilaushinnat:

1/1 vuosik.	....	30:—
1/2 „	....	18:—
1/4 „	....	10:—
Irtonum.	.....	1:50

Vuodessa ilmestyy vähintään 20 numeroa.

Helsinki 1938
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapaino Oy.